

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **H. L.**, bývajúcej v P., zastúpenej JUDr. P. K., advokát, s.r.o., P., Bratislava, proti žalovanej **S.**, a.s., so sídlom v B., zastúpenej JUDr. R. K., advokátom v P., **o určenie neplatnosti výpovede o poskytovaní plnenia a o zaplatenie 1 736,13 EUR s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 7 C 146/2009, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 23. augusta 2011 sp. zn. 11 Co 101/2011 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo 16. februára 2011 č.k. 7 C 146/2009-105 rozhodol tak, že uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 1 736,13 EUR s 8,5 % ročným úrokom zo sumy 157,83 EUR od 14. apríla 2010 do zaplatenia, zo sumy 157,83 EUR od 16. mája 2010 do zaplatenia, zo sumy 157,83 EUR od 16. júna 2010 do zaplatenia, zo sumy 157,83 EUR od 16. júla 2010 do zaplatenia, zo sumy 157,83 EUR od 16. augusta 2010 do zaplatenia, zo sumy 157,83 EUR od 16. septembra 2010 do zaplatenia, zo sumy 157,83 EUR od 16. októbra 2010 do zaplatenia, zo sumy 157,83 EUR od 16. novembra 2010 do zaplatenia, zo sumy 157,83 EUR od 16. decembra 2010 do zaplatenia, zo sumy 157,83 EUR od 16. januára 2011 do zaplatenia a zo sumy 157,83 EUR od 16. februára 2011 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, zastavil konanie o žalobe

na určenie neplatnosti výpovede z 28. augusta 1995 a konanie o rozšírení žaloby o určenie neplatnosti a neúčinnosti zmluvy z 28. augusta 1995 a vyslovil, že o trovách konania v súlade s § 151 ods. 3 O.s.p. rozhodne po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku vo veci samej. Rozhodnutie vo výroku o zastavení konania odôvodnil ustanovením § 96 O.s.p. a tým, že v priebehu konania zobrala žalobkyňa žalobu o určenie neplatnosti výpovede z 26. októbra 2009 ako aj rozšírenie žaloby o neúčinnosti výpovede späť. Rozhodnutie vo veci právne odôvodnil ustanovením § 34, § 37, § 39, § 3 ods. 1, § 842, § 843, § 582 ods. 1 a § 488 Občianskeho zákonníka, § 27 ods. 8, § 116 zákona č. 483/2011 Z.z. o bankách, keď z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že 28. augusta 1995 bola medzi účastníkmi konania uzavretá v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka zmluva o poskytovaní plnenia z podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s., ktorej predmetom bolo doživotné plnenie žalovanou ako povinnou v prospech žalobkyne vo výške 4 755 Sk (157,83 EUR) mesačne. Dňa 26. októbra 2009 žalovaná v zmysle § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka uplatnila voči žalobkyni výpoveď z predmetnej zmluvy, a to z dôvodu, že zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že dôchodok je potrebné chápať ako opakujúce sa plnenie (rentu) a zmluvou podľa § 842 Občianskeho zákonníka, ktorá musí mať písomnú formu sa niekto zaväzuje, že inému doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania bude vyplácať určitý dôchodok (rentu). Účelom takejto zmluvy je niekoho zabezpečiť, či už doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania. Doby trvania možno viazať na konkrétnu dátumom neurčiteľnú objektívne zistiteľnú skutočnosť, z ktorej je možné bez pochyb zistiť, kedy sa právny vzťah skončí, pričom v dobe uzatvorenia zmluvy nemusia mať jej účastníci istotu, kedy takáto dohodnutá doba uplynie, je však isté, že táto skutočnosť nastane. Charakter právneho vzťahu (zmluvy o dôchodku v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka) svedčí tomu, že takýto typ zmluvy nie je možné dohodnúť na čas určitý, ale buď doživotne, teda do okamihu smrti oprávneného, alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania špecifikovaného určitým časovým úsekom – lehotou, ktorý má svoj začiatok a koniec, t.j. počas štúdií, vdovstva a podobne. Trvanie právneho vzťahu bolo medzi účastníkmi konania dohodnuté do okamihu úmrtia žalobkyne, teda do doby nastania skutočnosti nezávislej od ich vôle, pričom vyplácanie plnenia sa skončí mesiacom, ktorého sa žalobkyňa dozvie, to znamená, že dedičia žalobkyne majú nárok na vyplatenie plnenia za posledný mesiac jej života. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetná zmluva z 28. augusta 1995 nebola uzavretá na dobu neurčitú, nebolo právom žalovanej ju vypovedať podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o žalovanou namietanú nemožnosť splnenia predmetnej zmluvy

o dôchodku z dôvodu jej rozporu novelizovaným zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách, súd prvého stupňa dospel k záveru, že v danom prípade zmluva o dôchodku nie je zmluvou uzavretou na strane banky za nápadne nevýhodných podmienok, ktorá by banku zaväzovala na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie riadne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote. Zo žiadneho právneho predpisu potom podľa úvahy súdu nevyplýva, že by vykonávanie plnenia v zmysle uzavretej zmluvy o dôchodku bolo v rozpore so zákonom a teda že je plnenie v zmysle § 575 Občianskeho zákonníka nemožné. K vznesenej námietke žalovanou týkajúcej sa rozporu článku 2 a 3 predmetnej zmluvy, v dôsledku ktorého rozporu má byť zmluva nezrozumiteľná a v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná, dospel konajúci súd k úvahe, že tento dôvod nie je daný. V článku 1 a 2 zmluvy je stanovené, že žalovaná je povinná žalobkyni vyplácať plnenie doživotne, pričom v článku 3 je konkrétne špecifikované, kedy sa končí vyplácanie plnenia (mesiacom, ktorého sa žalobkyňa dožije). Až v článku 3 upravuje začiatok plnenia, jeho splatnosť, periodicitu a koniec plnenia, pričom takáto úprava plnenia je dostatočne jasná a zrozumiteľná. Zmluva je uzavretá doživotne a zaniká dňom smrti oprávneného, pričom nárok na plnenie – vyplatenie dôchodku vzniká za celý kalendárny mesiac v prípade, že sa oprávnený dôchodku dožil minimálne prvého dňa kalendárneho mesiaca. Na základe uvedených úvah potom súd prvého stupňa dospel k záveru o odôvodnenosti žaloby žalobkyne a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť jej celkom 1 736,13 EUR, ktorá suma predstavuje nevyplatené dávky dôchodku od mesiaca apríl 2010 do mesiaca február 2011. O úrokoch z omeškania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vychádzajúc z úvahy, že do omeškania sa dostala žalovaná plnením vždy v 16. deň príslušného kalendárneho mesiaca, v ktorom dané plnenie nebolo splatné.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalovanej rozsudkom z 23. augusta 2011 sp. zn. 11 Co 101/2011 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa vo výrokoch o zastavení konania zmenil tak, že konanie o žalobe na určenie neplatnosti výpovede zmluvy o poskytovaní plnenia z podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s. z 28. augusta 1995 danej žalobkyni žalovanou 26. októbra 2009 a konanie o návrhu na pripustenie rozšírenia žaloby o určenie neúčinnosti výpovede zmluvy o poskytovaní plnenia z podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s. z 28. augusta 1995 danej žalobkyni žalovanou 26. októbra 2009 zastavil. Vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Odvolací súd takto rozhodol po preskúmaní veci v rozsahu a medziach

dôvodov odvolania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné len vo vzťahu k výrokom, v ktorých súd prvého stupňa s použitím § 96 O.s.p. rozhodol o zastavení konania. Vo vzťahu k prisudzujúcemu výroku, v ktorom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 1 736,13 EUR s príslušenstvom konajúci súd riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby na zaplatenie sumy 1 736,13 EUR s príslušenstvom ako splátky dôchodku za obdobie od mesiaca apríl 2010 do mesiaca február 2011 titulom zmluvy o poskytovaní plnenia z podporného dôchodkového fondu a výsledky vykonaného dokazovania vo vzťahu k predmetu konania podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne zhodnotil a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite podrobne a dostatočne zrozumiteľne odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Vo vzťahu k výrokom o zastavení konania, ktoré boli napadnuté odvolaním uviedol, že prvostupňový súd rozhodol o zastavení konania o častiach žaloby, ktorú žalobkyňa v žalobe na začatie konania a ani v ďalšom priebehu konania neuplatnila. V danom prípade sa však jedná len o nesprávnu formuláciu výrokov o zastavení konania, ktorú nie je možné napraviť postupom podľa § 164 O.s.p., keďže sa nejedná o rozpor vo vyhlásenom rozhodnutí a jeho písomným vyhotovením, ani nejde o zrejmu nesprávnosť rozhodnutia. Vychádzajúc z obsahu písomných úkonov žalobkyne potom odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil oba zastavujúce výroky prvostupňového súdu tak, že ich zosúladiť s doslovným znením žaloby z 15. decembra 2009 so znením návrhu na rozšírenie žaloby z 2. novembra 2010 a s dispozitívnym úkonom žalobkyne z 15. februára 2011.

Odvolací súd vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožnil s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého prisudzujúceho výroku rozsudku prvostupňového súdu, v ktorom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1 736,13 EUR spolu s požadovaným príslušenstvom; z uvedeného dôvodu odvolací súd využil vo vzťahu k prisudzujúcemu výroku možnosť danú mu ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p. na vypracovanie tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa v odôvodnení svojho prisudzujúceho výroku uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne

závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť a ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. S prihliadnutím na skutkové zistenia súdu prvého stupňa majúce oporu vo vykonanom dokazovaní týkajúce sa podstatných skutočností majúcich význam pre hmotnoprávne posúdenie veci je potom vo vzťahu k uplatnenému nároku správna úvaha súdu prvého stupňa o tom, že medzi účastníkmi 28. augusta 1995 uzavretá zmluva o poskytovaní plnenia z podporného dôchodkového fondu je svojím charakterom zmluvou o dôchodku uzavretou podľa § 842 a § 843 Občianskeho zákonníka na dobu určitú a neurčitého trvania (do doživotia). Výpoveď z označenej zmluvy danej žalobkyni žalovanou je v rozpore so zákonom a zmluvné strany sú povinné podľa poskytnutej zmluvy o poskytovaní plnenia z podporného dôchodkového fondu z 28. augusta 1995 si aj naďalej poskytovať plnenia. Na základe uvedeného po prihliadnutí i na správnosť záverov súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým priznal žalobkyni podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. úroky z omeškania odvolací súd podľa § 219 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti ako vecne správny potvrdil. Keďže v rozhodnutí súdu prvého stupňa nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 O.s.p., o trovách odvolacieho konania rozhodne v ďalšom súd prvého stupňa.

Proti rozsudku odvolacieho súdu v jeho potvrdzujúcom výroku podala dovolanie žalovaná. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., t.j. že jej ako účastníčke konania bola odňatá možnosť konať pred súdom. Podľa jej názoru odňatie možnosti konať pred súdom spočíva v tom, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p., keď sa nevyporiadal zo žiadnou jej námietkou uvedenou v odvolaní, najmä z jej argumentáciou o absolútnej neplatnosti zmluvy o dôchodku pre rozpor so zákonom a pre neurčitosť vo vymedzení dĺžky trvania práva na dôchodok. Posúdenie platnosti zmluvy o dôchodku má pritom rozhodný význam pre posúdenie celej veci. Poukázala na dôvody svojho odvolania, keď namietala nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa, a to najmä správny výklad ustanovenia § 842 Občianskeho zákonníka. Uviedla, že označené ustanovenie nič neustanovilo o dobe, na ktorú sa uzatvára zmluva o dôchodku, stanovilo len, že zmluvou sa zakladá „na doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania“ právo (na vyplácanie dôchodku), pretože zo zákona ani zo zmluvy o dôchodku nevyplýva spôsob jej výpovede možno zmluvu vypovedať v lehote 3 mesiacov

ku koncu kalendárneho štvrt'roka podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako to urobila voči žalobkyni písomnou výpoveďou. Odvolací súd sa vôbec nezaoberal jej právnou argumentáciou uvedenou v odvolaní, svoje rozhodnutie neodôvodnil spôsobom, ktorý vyžaduje ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p., čím je odňal možnosť konať pred súdom a zároveň porušil jej právo na spravodlivý súdny proces vyplývajúci z článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu vo výroku, ktorým rozhodol tak, že vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobkyňa dovolanie žalovanej považovala za nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

V danom prípade dovolaním žalovanej nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné a dovolací súd v prejednávanej veci doteraz nerozhodoval. Z týchto dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalovanej nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd, ktoré zistenie by viedlo k záveru, že dovolanie je prípustné bez ohľadu na procesnú formu rozhodnutia odvolacieho súdu a spôsob jeho rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p. ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p.

Žalovaná namietala, že odvolací súd nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, čím jej bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Pod odňatím možnosti konať v zmysle uvedeného ustanovenia treba rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov a ako sa vo veci vyjadroval odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec správne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Povinnosť súdov rozhodnutia odôvodniť v súlade s vyššie citovaným ustanovením je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z článku 36 a nasledujúcich Listiny základných práv a slobôd, ktoré predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Stav, kedy rozsudok nespĺňa náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p. vo svojich dôsledkoch vedie k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového ale aj odvolacieho súdu), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 111/03). Právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p. sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 O.s.p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia o opravnom konaní však nemusí odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 16. marca 2005 sp. zn. II. ÚS 78/05). Zároveň je potrebné zdôrazniť, že zákonom č. 384/2008 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 15. októbra 2008 bol dovtedajší text § 219 O.s.p. doplnený okrem iného odsekom 2, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov a napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Preskúmaním veci dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutia súdov nižších stupňov zodpovedajú vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvého stupňa (ako to konštatuje aj odvolací súd), v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery.

Prijaté právne závery náležite vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Súd prvého stupňa okrem iného primerane vysvetlil, prečo zmluvu uzavretú medzi účastníkmi konania 28. augusta 1995 posúdil ako zmluvu o dôchodku v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka a tiež prečo neprichádza do úvahy výpoveď označenej zmluvy podľa § 582 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd sa v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a na zdôraznenie správnosti dodal, že zmluva o dôchodku je zmluvou uzavretou na dobu určitú, a to na doživotie.

Za daného stavu potom nemožno považovať za vadný postup odvolacieho súdu, keď v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. si osvojil dôvody rozsudku súdu prvého stupňa a v celom rozsahu na ne poukázal. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil rozhodnutie podľa predstáv žalovanej.

Dovolateľka namietala, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil z hľadiska splnenia zákonných predpokladov pre danie výpovede podľa § 582 Občianskeho zákonníka. Po obsahovej stránke tu žalovaná namieta, že rozhodnutie súdu prvého stupňa (a s odkazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p.) aj odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Nesprávne právne posúdenie veci nie je ale procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalovanej nemožno vyvodit' zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p., pretože žalobkyni v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. marca 2012

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková